

τὸ Ἀγαλίνι ὅπερ εἶχεν ἡ μανοῦ / μας παπαδιὰ ἀμανάτι πρὸς τὸν Γεώργη Παυλῇ /
τὸ δίδωμεν καὶ ἡμεῖς εἰς τελείαν πούλησιν πρὸς τὸν αὐ / τὸν Γεώργη καὶ εἶναι
πλησίον παπα-Γληγόρη Κοκάλῃ / καὶ Γεώργη Ζαχαριᾶ διὰ γρόσια ἐξῆντα, γρ. 60,
ἄτινα / καὶ ἐλάβαμεν, νὰ τὸ ἐξουσιάζῃ καὶ ὁ διαλειφθεὶς ὡς / ἴδιον αὐτοῦ πράγμα
ποιεῖ ὡς θέλει καὶ βούλεται καὶ / ἔστω τὸ παρὸν εἰς ἐνδειξιν. Τῇ 18 Φεβρουαρίου
1823. Σκῦρος.

Γεώργης Ἰωάννου παπα-Μικὲ βεβαιῶ

Γιάννης Ἀντωνίου παπα-Μικὲ βεβαιώνω

Δημήτρης τοῦ Ἀντωνάκη μαρτυρῶ

Δημήτριος Τζικούρη καὶ νοτάριος μαρτυρῶ

44

(ὑποσθηγράφως τοῦ ἀνωτέρω)

1 Μαρτίου 1823

Δηλοποιῶ ὁ Γεώργιος Παυλῆς ὅτι ὡς καθὼς τὸ / ἡγόρασα ἐγὼ ἀπὸ τοὺς ἐγγο-
νοὺς τῆς παπαδιᾶς τὸ / πουλῶ πρὸς τὸν Γεώργη Παναγιώτῃ Κατζα / ρέλια διὰ
γρόσια ἐξῆντα, γρ. 60, καὶ νὰ τὸ καρ / ποφορεῖται ὡς ἴδιον αὐτοῦ μοῦλκι. Δι' ὃ
ὑπεγράφη ὑπισθεν τῆς αὐτοῦ πωλήσεως καὶ ἔστω εἰς ἐν/δειξιν. Τῇ α' Μαρτίου
1823 ἐν Σκύρῳ.

Γεώργης Παυλῇ βεβαιῶ

Δημήτριος Τζικούρη καὶ νοτάριος